

به دواى ئەم پووداوانەدا، سالى ۱۹۳۷ د. سەعید لە نامەیه‌کی پرسی و سەرەخۆشی مەرگی ئاسەف دیوان [۱۲] (۱۲۳۲ - ۱۳۱۶هـ/ ۱۸۵۳ - ۱۹۳۷ز) بۆ کۆرپەکانی دەنوسى: «ئێوه دەبێ شوکری خودا بکەن که عەزیزی ئێوه لە مالى خۆی و لە لای که سوکارى مردووه، نەک لە زیندانی قەسری قەجەردا». حکومەت که لە هەلسوکەوتی د. سەعیدخان پازى نەبوو و خستبوویە ژێر چاوه‌دێرییه‌وه، لە پشکنینی پێوه‌ندی و نامە و یادداشتەکانیدا ئەم پستەیه به به‌هانه ده‌گرێ و دەستبەسەری دەکا. لە زیندانی هەمه‌دانەوه پرایده‌گوێزێتە تاران و نزیکی مانگیکیش لەوێ بەندی دەبێ.

لە ماوه‌یه‌دا جگه له بیرمەندان و زانایانی ناسراو و ناوبە‌ده‌ره‌وه و دۆستانی زۆری، بآلویزی ئەمریکا و بەریتانیاش لە پێگه‌ی سەفارهت و دیپلۆماسییه‌وه هه‌ولێ بۆ دە‌ده‌ن و «د. هاروی کوشینگ» پێوه‌ندی به «پوزقیلت»ی سەرۆک کۆماری ئەمریکاش دەکا و لەم بابەت‌وه له‌گه‌ڵی ده‌دوێ، هه‌روه‌ها سمۆئیلی کورپی د. سەعیدخانیش له برووسکه‌یه‌کدا بۆ پەزاشا، داواى نازادیی باوکی ده‌کا. ئەم هه‌ولانه به ئاکام ده‌گه‌ن و د. سەعیدخان پاشی ۳ مانگ و نۆ پۆژ ده‌گه‌رێت‌وه ناو خێزان (پەسوولی و ئالین، ۱۹۸۲: ۹۶). د. سەعید له وه‌لامی هه‌موو ئەو دۆست و که‌سانه‌دا که ده‌یانه‌ویست

د. سەعیدخان کوردستانی و

ژيانیکى ژوووتر له قه‌مه‌ن

(۱۲۴۲ - ۱۳۲۱ی هه‌تاوی/

۱۸۶۳ - ۱۹۴۲ی زایینی)

عه‌بدوللا سه‌مه‌دی

(مه‌هاباد)

(۲ - ۲)

داخ و کەسەری خۆیان لەم پووداوە دەربەرین و دلنەوایی بدەنەوه، دەیگوت: «جیگەیی داخ نییه، ئەوه خۆی سانهوهیهک بوو، لەم پەنجا ساڵ کار و تیکۆشانەدا ئەوه باشتترین پشوو بوو.»

دوایین مانگی سالی ۱۹۳۸ مالی گواستەوه بو ئەو خانووه تازەیهی سمۆئیلی کورپی بۆی ساز کردبوو. بە گواستەوهی مالی نوێ، ئیدی بە ئاواتی خانەنشینی گەشت و لە خەلۆهتی خۆیدا خەریکی نووسین و عیبادەت بوو، بەلام پاشی چەند مانگ رۆبێکا نەخۆش کەوت و لە سەرماوەزی سالی دواتردا لە تەمەنی ۸۰ سالی و پاشی ۵۱ ساڵ ژیانی هاوبەش، کۆچی دوایی کرد و هاوڕێی وەفادارەکی جێپەشت. چوار مانگ دوای ئەم پووداوە، لە کاتێکدا سمۆئیل و مالا و مندالی لە ئەمریکا دەژیان، لە ئاداری ۱۹۴۰ هەوالی مەرگی «کاکە»شی پێگەشت و لە چوار سالی ماوهی دوایی تەمەندا هەستی بە تەنیاپی دەکرد.

نیوهراستی مانگی پووشپەری ۱۹۴۲ بوو کە د. سەعیدخان لە مالهەکی هەمەدانا لە نەکاو هەستی بە ئیش و ئازاریکی دەروونی کرد. «ویلیام»ی نەوهی گەیانندییه نەخۆشخانەیی مەسیحی. دوکتۆر تاتاووسی زاوی و دوکتۆر پاکارد خەریکی چارهسەری بوون کە د. سەعید ئارام و بێدەنگ چاوی لە سەریەک دانا و چوو لە ئارامشیکی ئەبەدییهوه و دەفتەری ۷۹ ساڵە تەمەنیکی پر لە پووداوی ویک هاتەوه و داستانی ژیانیکی پر لە کارەسات کۆتایی هات. بەیانی پۆژی دوایی پێوپەسمی بەپێکردن بە ئامادەیی خەلکیکی زۆر لە چین و توێژ و بیروباوەری جۆراوجۆر، لە نوێژگەیی کریستیانه پڕۆتستانەکانی هەمەدان بەپێوهچوو و لە هەمان شوێن نێژرا.

دوکتۆر «جی. ئیم. پەسوولی» کورپی مەلا محەمەد (کاکە)، بە ماوهی شەش مانگ لە تاران لە مالی د. سەعیدی مامۆی بیرەوهرییهکانی ژیان لە دەمی خۆیهوه وەرەگرێ و بە زمانی ئینگلیسی یادداشتیان دەکا. سالیکی دوای مەرگی د. سەعیدخان، واتە ۱۹۴۳، یادداشتەکان پاکنوس و پێکۆپیک دەکرێ، پاشان لە لایەن «د. کیدی ئالین» پزیشکی میسیۆنی ئەمریکی، کە نزیکەیی پەنجا ساڵ لە ئێران ژیاوه و ئاگادارییهکی باشی لەسەر کولتوری ئێران و ژیان و چالاکییهکانی د. سەعیدخان هەبووه، دوای پێداهاتنەوه، کورت دەکرێتەوه و یەکەم جار سالی ۱۹۵۷ لە ئەمریکا چاپ دەکرێ. سالی ۱۹۵۸ چاپی دووهەمی بۆ دەکرێتەوه و ئیدی لە لایەن لیژنەیی ناوێتەوهیی کریستیانهکان وەرەگیرێتە سەر زمانانی تر و بە دنیا دا بۆ دەکرێتەوه.

د. سەعید کەسایەتییهکی پراگماتیک و کردەوهخوێنەرە بێر و بیرو و برۆکانی لە قالبی هەلسۆکەوتی پۆژانەیدا دەرخیستوه، هەر بۆیه کەمتر پڕزۆوه تە سەر نووسین؛ بەلام هەندێ هەولی لەم بوارەشدا داوه و چەند بەرھەمی بە چاپ و دەستنوس لەدوا بەجێ ماوه. ئەوهی چاپ بووی، کتیبی «نزان»یە بە زمانی کوردی و شیعی گۆرانی کە سالی ۱۳۰۹/ ۱۹۳۰ز لە تاران بە چاپی بەرد چاپ و بۆلۆ کرایەوه. د. سەعیدخان لەم کتیبەدا پوختەیی ئەندیشه و بیروباوەری خۆی بە زمانیکی پەوان هۆندوو تەوه و لە پەسەنترین وشەگەلی کرمانجی باکوور، زازاکی، هەورامی، دینەوهری کرمانشان و سونقور، زاراوهگەلی سنهیی و سیمانی کەلکی وەرگرتوو (کوردستانی، ۱۳۰۹: یط). سیاسەتمەدار و نووسەری ناواری ئێرانی سەید حەسەن تەقی زاده (۱۸۷۸-۱۹۷۰) و شاعیر و

نووسه‌ری ناسراو حه‌یده‌ره‌لی که‌مالی (۱۸۷۲-۱۹۴۹) هه‌رکام له په‌سن و یادداشت‌یکدا که له سه‌ریان نووسیوه، ئه‌م کتێبه‌یان به‌رز نر‌خاندوووه و له پوانگه‌ی زانستی زمان و وشه‌وه زۆر به‌سوودیان زانیوه (کوردستانی، ۱۳۰۹: ۱۱-۱۶).

د. سه‌عیدخان له پیشه‌کیه‌ بیست لاپه‌ره‌یه‌که‌ی خۆیدا له‌سه‌ر نزان‌ی، له یادی سنه‌ی قه‌دیم و له‌هجه‌ی باوی هه‌ورامی له‌و شاره‌دا، دێته سه‌ر سه‌یدیی یه‌که‌م و سه‌یدیی دووهم و بیسارانی و شه‌فیع و شه‌هاب و ئه‌مانول‌آخانی دووهم و حوسێن‌قول‌لیخان و مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی و میرزا مسته‌فای دلی دلی و مه‌لا په‌ریشان و مه‌لا حه‌قه‌لی و ده‌لێ: «زمانی ئه‌وانه‌، که په‌یشه‌ی ده‌چێته‌وه سه‌ر «زمانی کۆنی مادی» و سه‌رده‌می پیشوو له‌ سنه‌دا باو بوو و ته‌نیا کورد و لوپ‌پاراستوویانه‌، ئیستا خه‌لک لێی بیگانه‌یه و به‌ره‌و فه‌رامۆشی ده‌پوا. من له پاش سالانی دووری له‌ زێد و لانکه‌ی مند‌آلیم، چ دیارییه‌کی له‌وه شیاو‌ترم بۆ نیشتمان پێ شک نه‌هات که کتێبێک به‌و زمانه‌ جێ‌بێلم. ئه‌وه‌ش له‌ دوا‌ی وه‌ده‌سته‌پێنانی قه‌باله‌کانی هه‌ورامان بوو که له‌ ئه‌وروپا پاشی خوێندنه‌وه‌ی وشه‌ هه‌ورامیه‌کان و دۆزینه‌وه‌ی شوپنه‌ جوگرافی و میژووییه‌کان، دۆستانی به‌رلین و مه‌نچسته‌ر و کامبریج و ئۆکسفۆرد، به‌تایبه‌ت پرۆفیسۆر ئۆلده‌که‌ و دۆستانی وی پێداگرییان له‌ سه‌ر نووسینی کوردی و وشه‌ی هه‌ورامی لێ ده‌کردم. هه‌رچه‌نده‌ پێم‌گوتن: کارم خزمه‌تی پزیشکی و زه‌وقم ئایینی و ئه‌خلاقیه‌؛ کاری پزیشکیش ده‌رفه‌تی موتالا و لیکۆلینه‌وه‌ و شیعر ناها‌ی‌لێته‌وه‌، وتیان: تۆ به‌ زه‌وقی خۆت بنووسه‌، ئه‌م چه‌شنه‌ ئه‌ده‌بیاته‌ش له‌ ناو هه‌موو زمان و نه‌ته‌وه‌یه‌کدا هه‌یه‌. با ئایینداران که‌لکی ئایینی

لێ‌وه‌رگرن و په‌وشتداران سوودی په‌وشتی لێ ببینن و مامۆستایانی وشه‌ و پسپۆرانی په‌گه‌ز و تۆرمه‌ش له‌ زمان و وشه‌ و زاراوه‌کانی که‌لک وه‌رگرن. ئیدی قسه‌م لێ بپا.

ئیستا‌ش پاشی په‌نجا سال دووره‌ولاتی و داب‌پان له‌ زمانی دایک، په‌نگه‌ به‌ خه‌وش و ناته‌واویشه‌وه‌ له‌ ده‌ست‌کورتیکی وه‌ک من هونه‌ر نواندن بێ. هه‌لبه‌ت هاندان و دلگه‌رمی دۆستانی خۆشه‌ویستم، پرۆژه‌لاتناسانی فه‌په‌نگ، له‌ ئالمانی و ئه‌مریکی و دانیمارکی و پووسی و گورجیم له‌ پشت بووه‌؛ به‌تایبه‌ت پرۆفیسۆر مینۆرسکی و ئیدوارد برپاون، که زۆریان پێداگری ده‌کرد. ئیدی به‌ پێی توانایی وشه‌ی کوردی و په‌هله‌ویی کۆنم ده‌کاره‌ینا. ئه‌م شیوه‌ زمانه‌ هه‌رچه‌ند ئیستا له‌ سنه‌ و ده‌قه‌ر نه‌ماوه‌، به‌لام له‌ ناو لوپ و ئیلی مه‌زنی به‌ختیاری و هه‌ورامی، به‌تایبه‌ت له‌ هه‌لبه‌ست و هۆنراوه‌کانیاندا پارێزراوه‌».

ئه‌م به‌ره‌مه‌ی د. سه‌عیدخان که له‌ پوانگه‌ی زمانی کوردیه‌وه‌ گرینگیه‌کی زۆری له‌ لای پسپۆرانی زمان و پرۆژه‌لاتناسان هه‌یه‌، ئاوا ده‌ست‌پێده‌کا:

فهرد ته‌نیای تاک، فهرد ته‌نیای تاک

وه‌ نام خودای فهرد ته‌نیای تاک

بێ‌شه‌ریک و میسل، زات و سیفه‌ت پاک

ئافه‌رینه‌ده‌ی کورپات و ئه‌فلاک

خودای بێ‌شه‌ریک، بێ‌نه‌زیر و چون

خه‌للاق‌عالم وه‌ کونفه‌یه‌کون

ئافه‌ریدگار مانگ و خوه‌ره‌تاو

چه‌نیو گیانداران هه‌م خاک و هه‌م ئاو

(کوردستانی، ۱۳۰۹: ۲).

به‌م دێرانه‌ کۆتایی پێدێنێ:

به‌نده‌ی شه‌رمسار یاوانم په‌یغام

ئه‌دای ده‌ینم که‌رد باقی وه‌سه‌سه‌لام

پۆژ ئه‌وه‌ڵ بی، نه مونگ سه‌فه‌ر
 دووی مونگ فه‌رنگ یانئ سپته‌مبه‌ر
 هه‌زار و سێسه‌د چل‌ودووی هیج‌ره‌ت
 ئه‌ی که‌لیما‌ته یا‌واش خاتیمه‌ت
 هه‌زار و نۆسه‌د چه‌نیو بیس‌و‌چار
 نه مه‌لولوده‌که‌ی مه‌سیحای غه‌فار
 ویه‌رده‌ن ده‌یسا ناغه‌ گیان دێره‌ن
 ته‌ش‌ریف با‌وه‌ره نۆغ‌رت خێره‌ن (کوردستانی،
 ۱۳۰۹: ۵۱۵).

جگه‌ له‌ کتێبی باس‌کراو، نامیلکه‌یه‌کی هه‌یه
 به‌ ناوی «آب و امراض منتشره‌ توسط آن»
 که‌ سه‌رما‌وه‌زی ۱۳۰۸هـ / ۱۹۲۹ز له‌ تاران، چاپ
 بووه‌ و بریتییه‌ له‌ زانیاری زۆر گرینگ و بنه‌ره‌تی
 سه‌باره‌ت به‌ ناسینی ئاو و مه‌ترسییه‌کانی
 نه‌خۆشی، که‌ به‌ زمانیکی ساکار له‌ ۴۸
 لاپه‌رده‌دا بۆ جه‌ما‌وه‌ری خه‌لکی ئاسایی نووسیه‌وه
 و بۆ سه‌رده‌می خۆی هه‌نگاوێکی گه‌وره‌یه‌،
 هه‌روه‌ها سێ نامیلکه‌ی تری بلۆ کرده‌وه‌ به
 ناوگه‌لی «چاره‌ کار، یان به‌بودی سپه‌سالار»،
 «بیدار شو»، «چه‌ کنم تا نجات یابم؟» که‌
 هه‌رسێ له‌ پێناو ئایین و برپاوه‌ی خۆیدا‌یه‌ و وه‌ک
 ئه‌رکیکی دینی به‌ره‌می هێناون. له‌ سێ ژماره‌
 گو‌فاری «عالم نسوان»یشدا به‌ زمانی ساده‌ و
 بۆ سوودی جه‌ما‌وه‌ر، وتاری له‌ بابته‌ پاک‌زی و
 له‌ش‌ساغییه‌وه‌ نووسیه‌وه‌.

له‌مانه‌ بترازئ، به‌ره‌می تریشی به‌
 ده‌ست‌نووس له‌ دوا به‌جئ ماوه‌ که‌ هه‌ندیکیان،
 وه‌ک «وشه‌نامه‌ی کوردی- فارسی- ئینگلیزی»
 ده‌نگیان هه‌یه‌ و په‌نگیان نییه‌، به‌لام له‌
 پێشه‌کی «نزانی»دا خۆی ئاماژه‌ به‌ پێخ‌ستنی
 لیسته‌یه‌کی له‌م چه‌شنه‌ ده‌کا (کوردستانی،
 ۱۳۰۹: ۱۳۰۹).

ئه‌وه‌ی ئاشکرا و له‌به‌رده‌سته‌ نووسه‌یه‌کی
 ۹۸ لاپه‌ره‌یی (۴۹ په‌) قه‌واره‌ ۲۲×۱۵یه‌ به‌

هۆنراوه‌ی فارسی، که‌ پیشتر له‌ کتێبخانه‌ی
 «مجلس سنا»ی ئێران بووه‌ و دوا‌ی شۆپشی
 ۱۹۷۹ گۆن‌زوا‌ه‌ته‌وه‌ بۆ کتێبخانه‌ی «مجلس
 شورای اسلامی» و به‌ ژماره‌ ۱۶۳/۱۲۸۸۱
 پارێزوا‌ه‌ (پ: به‌لگه‌نامه‌ی ژماره‌ ۳). سه‌عیدخان
 خۆی ناویکی تایبه‌تی له‌ سه‌ر ده‌فته‌رچه‌که‌
 دانه‌ناوه‌ و له‌ لاپه‌ره‌ی یه‌که‌م سه‌رده‌رانه‌ی
 «تاق»ی به‌ هیلی سوور و په‌ش بۆ کردووه‌ و
 له‌ ناو که‌وانه‌ی تاقه‌که‌دا نووسیه‌یه‌تی: «اقل
 دکتر سعید کردستانی» و له‌ ژێری که‌وانه‌که‌دا
 نووسیه‌یه‌تی: «بسم‌الله الرحمن الرحیم». ئه‌م
 جار هۆنراوه‌کانی له‌ سه‌ر کێشی «په‌مه‌لی
 شه‌شی مه‌حزوف» به‌ چه‌ش‌نی جوت سه‌روا
 (موسنه‌وی) ده‌ست پێ کردووه‌ و له‌ ۴۸ لاپه‌ره‌
 و ۹۳۶ دێرپدا ته‌وا‌وی کردووه‌ و به‌ نووسینی
 «انته‌ای اشعار» دوا‌یی پێهێناوه‌. یه‌که‌م
 دێرپ به‌وه‌ ده‌ست‌پێده‌کا:

مهر ميه‌ن ای مه‌ين سر نه‌ان
 تو چه‌ سان آمیختی با جسم و جان
 و به‌م دوا‌یین دێره‌ دا‌یده‌کوژینئ:
 چادر قیدار تبیان من است
 من سیه‌ فام او سلیمان من است

له‌ لاپه‌ره‌ ۴۹ به‌ خه‌تی درشت نووسیه‌یه‌:
 «ابتدای معانی و شرح بعضی از اشعار».
 ئه‌م به‌شه‌ که‌ هه‌تا لاپه‌ره‌ ۷۱ درێژه‌ی هه‌یه‌،
 په‌را‌ویزی هۆنراوه‌کانه‌ و سه‌رجه‌م ۸۸ ژماره‌یه‌.
 هه‌موو لاپه‌ره‌کانی به‌ په‌نگی سوور و په‌ش
 هێلکاری کردووه‌ و هۆنراوه‌کانی به‌ دوو ئه‌ستوونی
 نووسیه‌ون. ئه‌وه‌ی که‌ له‌ ده‌قه‌که‌دا پێویستی به‌
 شه‌رح و لێدوان بووبئ، له‌ که‌وانه‌یه‌کی بچووکدا
 ژماره‌ی خستووه‌ته‌ سه‌ر و له‌ به‌شی په‌را‌ویزدا
 لێی دوا‌وه‌ و له‌ دوا‌ییدا به‌ خه‌تی درشت
 نووسیه‌یه‌تی: «انته‌ای شرح و معانی». ئه‌م جار
 له‌ ته‌وا‌وی لاپه‌ره‌کاندا جێی ته‌رخان کردووه‌ بۆ

به‌شی تبیینی و راستگردنه‌وی هه‌له.

شیاوی باسه، ده‌فته‌رچه‌که به دوو لاپه‌ره یادداشت ده‌ست پیده‌کا، که نووسه‌ریان جیاوازه و پیوه‌ندی به سه‌عیدخانه‌وه نییه، پاشان له‌نوسخه‌که زیاد کراون. یادداشتی یه‌که‌م یارمه‌تی خوینه‌ر ده‌دا بو ناسینی نوسخه‌که. نووسه‌ری ئه‌م یادداشته به کورتی د. سه‌عیدخان و ده‌ست‌نووسه‌که‌ی ناساندووه و پیپرستی بابه‌ته‌کانیشی بو پیک‌خستووه که ده‌قی فارسی و وه‌رگیزانه کوردییه‌که‌ی ئه‌مه‌یه:

نسخه نفیس و منحصر بفرد

تاریخچه شرح حالات و زندگانی دکتر سعیدخان کردستانی بخط خودش دکتر سعیدخان که اهل کردستان بوده و در جوانی از دین اسلام روگردان و باین مسیحیت گرویده، در این‌ساله مباحثه خود را با یکی از روحانیون کرد موسوم به ملا صادق نیری بیان و ضمناً سرگذشت و وقایعی را که روی داده بیان مینماید و پاره‌ئی مطالب که ارزش تاریخی و اجتماعی دارد در آن مندرجست. ارزش فوق‌العاده این‌کتاب صرف نظر از جنبه مذهبی و مدرک متقن که از معتقدات او در دست است، ایراد و اظهار مطالب تاریخی و طرفه و جالبی است که خود عامل و شاهد آن بوده و رفتار و اقدام بعضی بزرگان و حکام و معاریف از علما و شاهزادگان و مردم عادی. (مولف مطالبی را که در ضمن کتاب آورده که محتاج بتوضیح بوده در پایان همه را شرح داده و اعدادی که در حاشیه صفحات نهاده اشاره بهمین معنی است.)

فهرست بعضی مطالب و مندرجات

۱ - بیرون کردن پدر و برادر سعید را از خانه در زمستان و تصمیم و توطئه جهت قتل

او بوسیله برادر و اقوام.

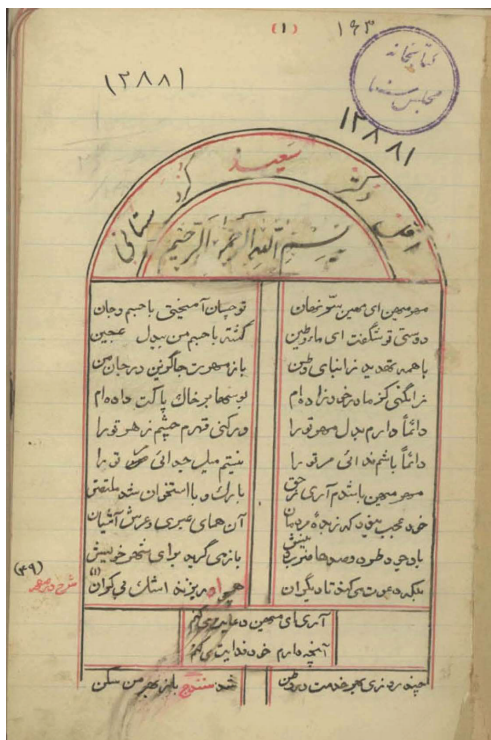
۲ - مکالمه و مباحثه با ملا صادق نیری و شرح حال و تحصیلات خود و اعمال و افعال علما و صوفیان و درویشان نقشبندیه و سلب اعتقاد و اعتماد خود ازینان و تعریف از اعلیحضرت پهلوی.

۳ - نامزد شدن با دختری و اعتراض علما و غوغاء مردم و فرار او بکمک دو برادر بنام فانی و حبیب‌اله.

۴ - فتوای قتل او از طرف شیخ عبدالحمید و شیخ علاء‌الدین از مجتهدین کردستان و شهیندر و وقایع دیگر.

۵ - تدبیر مچول میرزا (عضدالدوله پسر فتحعلیشاه و پسران عضدالدوله) برای رهائی دکتر سعیدخان.

۶ - شرح حال خان شوکت کارگذار سفارت و برادر و پسرش.

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۳)

۷ - توطئه قتل او در همدان و راه رشت و تبریز و کمک پطرس ابراهیمیان خیاط معروف.
 ۸ - شرح حال شیخ محمد مردوخ معروف به ایه الله و تعریف تالیفات و کتب او.
 ۹ - تعریف مراتب حذاقت خود و معالجه بعضی از دشمنان سابق و بیان اخلاقیات.
 ۱۰ - شرح حال ادوارد پادشاه انگلیس و استعفای او جهة ازدواج و نکوهش اعمال بعضی مسیحیان (بر: به لگه نامه‌ی ژماره ۴).

به کوردی:

نسخه‌ی هیژا و تاقانه‌ی

کورتیه میژووی بیروه‌ری و ژیانی دوکتور سه‌عیدخانی کوردستانی به خه‌تی خۆی دوکتور سه‌عیدخان که خه‌لکی کوردستان بووه و به گنجی له ئیسلام لایداوه و هاتووته سه‌ر ئایینی دیان، له‌م نامیلکه‌یه‌دا له وتووژی خۆی له‌گه‌ل که‌سایه‌تییه‌کی ئایینی کورد به ناوی مه‌لا سادقی نه‌ییری ده‌دوئ و هه‌روه‌ها هه‌ندئ پووداوه ده‌گه‌رپه‌توه که سوودی میژوویی و کۆمه‌لایه‌تییان هه‌یه. نرخی بالای ئه‌م کتیه جگه له لایه‌نی ئایینی و به‌لگه‌ی قایمی بپرواکانی، زیاتر له‌وه‌دایه که له پێوه‌ندی مه‌زنان و سه‌رۆکان و ناسراوان و زانیان و شانزادان، باس له هه‌ندئ بابته‌ی نوئ و سرنج‌راکیشی میژوویی ده‌کا که خۆی ده‌ورگیر، یان شاهیدیان بووه. (هه‌ر بابته‌ی پێویستی به لیدوان و شیکردنه‌وه بووین، نووسه‌ر ژماره‌ی خستووته سه‌ر و له دواییدا لپی دواوه.)

پێپستی هه‌ندئ له بابته‌کان:

۱- به زستان له لایه‌ن باروک و برا ده‌رکرانی سه‌عید له ما‌ل و پیریاری برا و که‌سوکار بۆ کوشتنی.

۲- باس و ده‌مه‌ته‌قه له‌گه‌ل مه‌لا سالحی

نه‌ییری و شه‌رحی ژیان و خویندنی خۆی و هه‌لسوکه‌وتی زانیان و سو‌فیان و ده‌رویشانی نه‌قشه‌بندی و دابرا‌نی خۆی له‌وان و په‌سنی خاوه‌نشکو په‌هله‌وی.

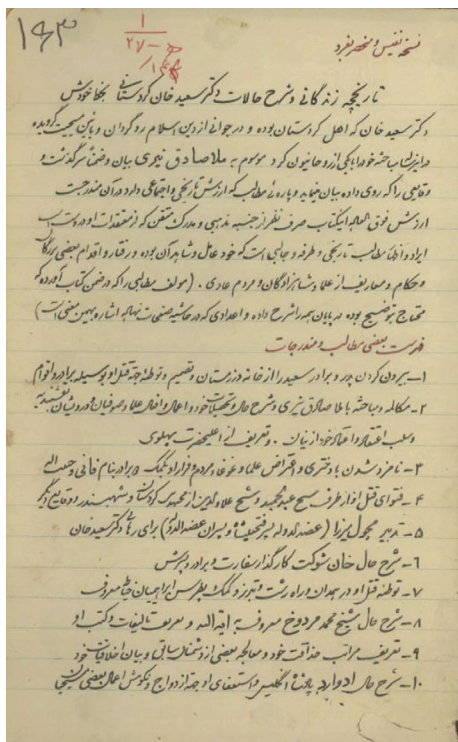
۳- به ده‌زگیران گرتنی کچۆله‌یه‌ک و دژایه‌تی مامۆستایانی ئایینی و هاتوه‌ل‌لای خه‌لک و پاکردن به یارمه‌تی دوو برا به ناوی فانی و هه‌بیه‌ل‌لا.

۴- فتوای کوشتن له لایه‌ن موخته‌هیدانی کوردستان: شیخ عه‌بدولحه‌مید و شیخ علائه‌ددین و شابه‌نده‌ر و پووداوه‌کانی تر.

۵- ته‌دبیر و پاوژی مچول میرزا (عه‌زودوده‌وله‌ی کوپی فه‌تحه‌لیشا و کوپانی عه‌زودوده‌وله) بۆ ده‌ربازکردنی سه‌عیدخان.

۶- باسی ژیانی خان شه‌وکه‌تی کارگیر پالۆی‌خانه و برا و کوپی وی.

۷- پیلانی کوشتنی وی له هه‌مه‌دان و له

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۴)

پښگای په شت و ته وړیزدا و یارمه تی په ترؤس
ئابراهیمیانی خه یاتی به ناوبانگ.

۸- به سهرهاتی شیخ محمه دی مهردؤخی
ناسراوه به نایه توللا و باس له کتیب و
دانراوه کانی.

۹- باس له شاره زایی خو و چاره سهرکردنی
هندي له نه یارانی پیشوو و دوان له نه خلاق
و خو و خده.

۱۰- به سهرهاتی ئیدواردی پاشای ئینگلیس
و دست له کار کیشانه وه به هوی زواج و
سهرکونه ی هندي له دیانه کان.

ئیتستا، که ئاوپ له ژيانی دوکتور سه عیدخانی
کوردستانی ده دینه وه و له کارنامه ی ژيانی ۷۹
ساله ی ده پوانین، به پوونی بومان دهرده که وی
که سایه تیبه کی بروابه خو و هیدی بووه. هر
له سهرهاتی میزمندالییه وه ژيانی به جیدی
گرتوو و گرینگی به م دهرفته کورته داوه و
له سهر پیی خو ی پاره ستاوه و به هول و
تیکوشان، ناواته کانی خو ی وه دی هیناوه. له
کاتیکدا بیژنی به هیچ کهس و سووکایه تی به
هیچ بیروپروایه که نه کردوو، بیژنی به خو ی و
باوه پی کراوه و به ناو و ناتوره ی وه که کافر
و بیدين و هرگه پاو سووکایه تی پیکراوه. له
کاتیکدا له لایه که سوکار و نزیکان و دوست
و ناشنایان و هاوشاریانی هه په شه ی کوشتن و
لیدان و دهرکرانی له سهر بووه، قینی که سی
له دل نه گرتوو و خزمه تی کومه لگای کردوو
و گیانی ناشنا و بیگانه ی له مه ترسی مردن و
نه خو شی و زه لیلی پزگار کردوو.

له ماوه ی ۸۰ سالی کوچی دواپی د. سه عیدخانی
کوردستانی تا ئیتستا (۲۰۲۲)، دهرباره ی
ژیان و به سهرهاتی ئه م که سایه تیبه ناسراو و
خزمه تگوزاره کورده، که لیک شت به کتیب و
وتار و یادداشت نووسراوه و بالو کراوه ته وه.

یه که له وان، وتاری نووسر و بیرمه ندی ناوداری
ئیرانی «سه عید نه فیسی» [۱۳] یه که له گه ل
د. سه عیدخان دوستایه تی پته وی هه بووه و
له نزیکه وه ئاگاداری ژیان و هه ل سوکه وت و
بیروپروای بووه. له ناو هه مووی نووسراوه کاند،
وتاری ئه م به پیزه له پوانگه ی قه ل ه م و
بؤچوونه وه گرینگی تاییه تی هه یه. ئه م وتاره
شه ست و حه وت سال له مه ویه ر له گو قاری
«سپید و سیا» [۱۴] ی تاراندای بالو کراوه ته وه.
له م دهرفته دا، سه باره ت به وه ی وتاره که ی
نه فیسی پروناکییه کی زیاتر ده خاته سهر ژیان
و فکر و چالاکیه کانی د. سه عیدخان، وه که
پیوستیه کی له فارسییه وه بؤ کوردی وه ی
ده گپرم و ده یکه مه پاشکوی وتاره که ی خو م.

دوکتور سه عیدخانی کوردستانی

سه عید نه فیسی

له دستی پوژئاوای شه قامی ستالینی ئیتستا،
که ئه وده م خه یابانی قه واموسسه لته نه ی ناو بوو،
به رانبهر کلپسه ی ئه مریکایی، خانوبه ره یه کی
کونی لییه. له دهروازیه به خواجهانه وه که
وه ژور که وی، دالانیکه و ده گاته حه وشه. سی
لایه نی باکوور و پوژهلآت و پوژئاوای حه وشه
بینای قه دیمن و ئه وه ی لایه نی باکوور هه ندی دوو
سی میتر به رزتره و هه یوان و محه جهریه که ی
ده پوانیته حه وشه.

ئه م خانوبه ره یه شیوه بینای شه ست -
هفتا سال له مه ویه ری تاران وه بیر دینیته وه.
سهرده میک زورم ئاموشوی ئه و شوینه ده کرد،
ئه وده م حه وزی لاکیشی چه قی حه سار پر
بوو له ماسی که له ئاویکی خاوین و پووندا
مه له یان ده کرد.

تا سیزده سال له مه ویه ر، هه موو پوژی جگه
له پوژانی یه که شه م، لایه نی پوژهلآتی ئه م

ماله، که ده‌رگایه‌کی بچووکى پوو به شه‌قام ده‌کرایه‌وه، له سه‌رله‌به‌یانیه‌وه تا نیوه‌پۆ پیر له ژن و پیاو و پیر و جوان بوو. چارشێو به‌سه‌ر، کلاو له‌مه‌د، جامانه به‌ستوو، مه‌لۆتکه له نامیزه‌موو تیکیان داویشته. له سه‌ر پێی هاوچوویمان، ده‌واخانه‌یه‌کی بچووکى لێ بوو که پیاویکی کورته‌بالا له پشت میز و له په‌نا جامه‌کییه‌کی ناخراو له شووشه‌ ده‌رمان پاوه‌ستاوو و به‌نۆره‌ ئه‌و باریکه‌ کاغه‌زانه‌ی وه‌رده‌گرت که به‌ ده‌ستی له‌رزۆک، به‌لام به‌ خه‌تی خۆش ناوی ده‌رمانیان به‌ زمانى ئینگلیزی له سه‌ر نووسرابوو، شووشه‌ ده‌رمانه‌کانی یه‌کیه‌ک ده‌هێنا خوار و هه‌ندیکى له سه‌ر کاغه‌ز پۆده‌کرد و ده‌کیشا. ئه‌م جار لێکی ده‌دان و له که‌پسول، یان کاسه، یان شووشه‌یه‌کی بچووکى ده‌خست، یان ده‌پێچایه‌وه و وه‌ده‌ستی ئه‌م و ئه‌وى ده‌دا و وه‌پێی ده‌خستن.

له پشت ده‌واخانه‌که‌وه هۆده‌یه‌کی چاوه‌پوانی لێ بوو که ده‌ورانبه‌ری ژووهره‌که‌ ژن و پیاو و گه‌وره و بچووک له سه‌ر چه‌رپایه‌ی دارینی قاوه‌یی دانیشتبوون تا نۆره‌یان بگاتن. ئه‌گه‌ر پیاویکی به‌ شان و شکۆ و ناسیاویشیان له ناودابا، وه‌ک شوینی دی، که‌س نه‌یده‌توانی تۆبه‌بهری بۆ بگا و وه‌پێشی دا؛ ده‌بوو وه‌کی باقی خه‌لکه‌که‌ دانیشی و چاوه‌پوان بی، چونکه‌ هه‌کیمی پسه‌پۆری هۆده‌ی ژووهرتر، پێبه‌سته‌ی ئه‌و چه‌شنه‌ دا‌بونه‌ریته‌ نه‌بوو و مافی که‌سی زایه‌ نه‌ده‌کرد.

دوکتۆر سه‌عیدخانی هه‌کیمی کوردستانی یه‌ک له ناسراوترین و سه‌رقالترین پزیشکانی پێزدار و به‌سالاچووی تاران بوو. زۆرینه‌ی خه‌لک له‌گه‌لی هاو فکر و هاو پرا نه‌بوون، به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌ی بۆ چاره‌سه‌ری ده‌هاتنه‌ لای به‌ هیه‌چ کلۆج هاو پرای نه‌بوون، که‌چی وه‌ک مرۆفیکى له‌خۆبوردوو

پێزیان لێ ده‌گرت. به‌ بپروا له‌گه‌لی نه‌بوون، به‌لام به‌ بپرواوه‌ گیانی خۆیان ده‌خسته‌ به‌رده‌ستی.

خه‌لک باوه‌ری ته‌واویان به‌ لێهاتوویی، تیگه‌یشتوویی، کارامه‌یی، راسته‌په‌وانی و دلفراوانیه‌که‌ی هه‌بوو. پیاویکی ئیجگار به‌خشنده و میهره‌بان و به‌حه‌یا و له‌سه‌ره‌خۆ بوو. له‌سه‌ره‌خۆ له‌ پویشتن و قسه و ئه‌ندیشه‌دا. تا پاده‌یه‌ک کورته‌بالا بوو. سمیایکی سپی لێوی پانی سه‌رووی داپۆشیبوو. جلی ساده‌ی له‌به‌ر ده‌کرد. پووپۆشیکی له‌ کوتالی ساده و مامناوه‌ندی به‌ سه‌ر جله‌کانی ده‌کیشا و چاویلکه‌ی سه‌رلووتی په‌نگ زێوینی ده‌کار دیتا. فارسیه‌که‌ی به‌ پووپۆشی کوردی بوو، به‌لام پوون و به‌ قه‌رائه‌ت قسه‌ی ده‌کرد. له‌ کاری خۆیدا ده‌وری په‌نجا سالی ئه‌زموون وه‌ سه‌ریه‌ک نابوو، ئه‌ویش چ ئه‌زموونیک؟ هه‌ر له‌ بوقرات و جالینوس و زه‌که‌ریا و ئیبنی سینا و جورجانیه‌وه‌ بگه‌ر تا تازه‌ترین پزیشکانی ئه‌وروپا و ئه‌مریکا.

به‌ ئه‌وپه‌ری سه‌رنجه‌وه‌ گوپی له‌ قسه‌ی که‌سی پووپه‌پوو پاده‌گرت و وشه‌ی له‌ ناو قسه‌دا نه‌ده‌درکاند. ته‌نیا سه‌ری ده‌له‌قاند و قه‌له‌مه‌که‌ی ده‌ست ده‌دایه‌ و نوسخه‌ی ده‌نووسی. ئه‌م جار به‌ وردی و به‌ بی پێچوپه‌نا پاسپارده‌ی خۆی پاده‌گه‌یاند و بۆ دانیایی سێ جاری پاته‌ ده‌کرده‌وه.

پیاویکی ئه‌وه‌نده‌ خاکه‌را و بی‌فیز و ده‌عیه‌ بوو که هه‌میشه‌ له‌ واژۆدا ده‌ینووسی «سه‌عیدی هه‌کیم‌ئاسای کوردستانی». ئه‌م نه‌ریته‌شی له‌ هه‌کیمه‌ گه‌وره‌کانی ئێرانی کۆن وه‌رگرتبوو، که به‌هۆی خۆشکێتیه‌وه‌ خۆیان نه‌ک به‌ «ته‌بیب»، به‌لکه‌ به‌ «موته‌ته‌بیب» ناو ده‌برد، واته‌ گویا پزیشک نین و ته‌نیا سه‌ره‌ده‌ریه‌ک له‌ پزیشکی

دەردەكەن .

دوكتۇر سەئىدخان نەك ھەر لە ئىراندا، بەلكو
لە دەردەكەن ئىران و لەناو پۆژھەلاتناسان و لىژنە
پزىشكىيەكانىشدا ناسراو و بەناوبانگ بوو. من
لە بابەت پزىشكى قەدىمى ئىران و مېژووى
پزىشكىيە، لەو شارەزاترم پىئ شك نايە .
سەرچەمى شوپنەوارەكانى كەسانى وەك زەكەرياي
پازى و ئىبنى سىناى خویندبوووە . بەھۆى عەرەبى
زانىيە، كەلكى زۆرى لەو سەرچاوانە وەرگرتبوو .
كتىبخانەيەكى دەولەمەند و ھىژاى ھەبوو پىر لە
سەرچاوى تاقانە، كە بە دلفراوانىيە پىي دەدا
كەسانى دى كەلكيان لىوھريگرن، زۆر جار كىتىم بە
ئەمانەت لىوھريگرتوو و تا خۆم بۆم نەبردوووەتەو
داواى نەكردوووەتەو . نزيكەى دە كىتپى زۆر باشى
بە ديارى داوھ من، كە لەلام بەنرخن .

دۆستايەتى لەگەل زانايانى ھاوشارىمان زۆر
گەرم بوو و لە ئۆگرانى زانست كەسكىم پىئ
شك نايە كە مالى لە تاران بووى و ئاموشۆى
لەگەل ساز نەكردبىئ، زمانگەلى عەرەبى،
ئىنگلىزى، سوريانى و عىبرى زۆر باش دەزانى
و بەتايبەت لە خویندەنەوھى كىتپە سوريانى و
عىبرىيەكاندا ھەندى زمانى زگماك شارەزابوو،
لە بنەمالەيەكى مامناوھندى سنەبيدا لە دايك
بووبوو و ھەر بە مندالى دايك و باوكى مردبوون
و لە لايەن بانگخوازانى پرۆتستانەوھ گەورە
كراوو و ھەيان پەرورەدە كىرەبوو كە بووبوو
يەك لە باشترين پزىشكانى ئىران و پىزى
يەكەمى زانايانى ولات، لە ئىنگلىس بە باشى
دەرسى خویندبوو و بىرپاى گۆرپابوو، كىتپەكانى
سەردەمى كەون و سەردەمى نووى باش دەزانى
و لە پاشە و لىدونانى تەوپات و ئىنجىلدا خۆى
دەريايەك بوو لە زانيارى .

سەرپاى ھەموو ئەوانە، من ھەندى
سەردەرزىيەك جەخت و دەمارگىزىم لى نەدى .

لە ئاستى وى گاور و خاچپەرست و موسلمان
و جوو وەكى يەك بوون و ئەوھى ژوورتر بوو
زانست و مرۆفايەتى بوو. بەم بۆنەيەوھەموو
نەخۆشەكانى بە مرۆف سەير دەكرد و بە
چاويك لىي دەپوانىن .

ناسىنەوھى نەخۆشىن و لىزانىيەكەى بە
پادەيەك بوو كە زياتر وەك كەرامات دەچوو
تا زانست، ھەرچەند لەم دوايىيانەدا زورھان و
كۆماو بوو، بەلام لە ھەر كات و ساتىكى شەو
و پۆژدا كە كاريان پىي بووايە، حازر و لەسەر
پىئ بوو. قەتى نرخ و پارە ديارى نەدەكرد،
چەنديان دانابا پىي پازى بوو. لە ھەژار و
نەداريش ھىچى وەرنەدەگرت و داو و دەرمانىشى
بۆ دەكپىن .

خەلك بە گشتى و زانستەندان بە تايبەتى،
لە پىريدا وەرەز و بىتاقەت دەبن و ھەوسەلەى
بىستنى قسەى زۆريان نىيە؛ كەچى ئەم لە
پىريدا وەك جىللىكى بە توانست، ھىدى و
لەسەرەخۆ گويى بۆ قسە و دەردەدلى نەخۆشان
شل دەكرد و لە دووپات و سىپات كىرەنەوھش
وەرەز و توورپە نەدەبوو، سەرى بەردەدايەوھ
و ھۆش و گۆشى بە دەردەدار دەسپارد ورى
و بەردەنا . ھەبوون كەسانىك كە بە درىژدادى
نەخۆش توورپە دەبوون، چونكە ھەستيان دەكرد
كاتيان بە فىرۆ دەچى و لە كار و كاسبى
دەكەون، بەلام ئەو بۆ تاكە جارىكىش ئەم
كارەى نەكرد و تا دوايىن وشە ھەموو قسە و
بەسەرھاتى نەخۆشى دەبىست و وەكى باوكىكى
دلسۆز دلنەوايى دەكرد و دەيلاواندەوھ . ئاخۆ
لەو پاستىيە گەيشتبوو كە بەشىك لە كارى
پزىشك ھىوا پىئ بەخشىن و بەرزكردنەوھى ورى
نەخۆشە تا ھىزى پوحى ببىتە يارمەتيدەرى
داوودەرمان و بەھرەيەكى پتر بە نەخۆش
بگەيەنئ .

وهك ئاماژەى پى كرا، ئەو گەورەپياوه
 شارەزايى تەواوى لە كۆلتوور و ئەدەب و مېژووى
 ئىترانى كۆن ھەبوو، پۆژھەلاتناسەكانى دەناسى و
 ئاگادارى ھەولەكانيان بوو و زۆر جار لەم بوارەو
 مامۆستايانە پېنموونى كردووم، لە بەستىنى
 پۆژھەلاتناسيدا پياويكى ناسراوه و دەورى گرینگ
 و جىپەنجەى بۆ دۆزىنەوھى تۆماريكي سەردەمى
 ئەشكانى دەگەپۆتەوھە كە لە سەوداي مووچە
 و مەزرا دەدوئ و پاستىيەكەى بەلگەنامەيەكى
 مولكىيە لە كوردستاندا. ئەو تۆمارە گرینگىيەكى
 لە پادەبەدەرى ھەيە؛ چونكە جگە لەوھى زمانى
 سەردەمى ئەشكانىيەكانى ئاشكرا كرد، گەليك
 زانيارى مېژوويى و ئابووريشى پاراست، ئەم
 بەلگەنامە گرینگە دەرى خست كە لە سەردەمى
 ئەشكانىيەكاندا لە پەنا زمانى پەلەوھى،
 زمانىكى تروش دەكارھىنراوھە كە لە جىپى باوكى
 زمانى ئەمپۆى ئەدەبىمانە و ھەمان زمانە كە
 ئىترانىيەكان بە «دەرى» ناويان بردووه.

ئەم تۆمارە، كە يەكەم جار پۆژھەلاتناسانى
 بەرىتانى خوئندىانەوھە و لە سەرى دوان، گرینگترين
 بەلگەى نووسراوى سەر بە ئىترانى پيش ئيسلامە
 كە لە خاكى ھەورامانى كوردستاندا دۆزراوھتەوھە و
 بە «تۆمارى دوكتۆر سەعیدخان»، يان «تۆمارى
 ھەورامان» ناسراوه.

دوكتۆر سەعیدخان ئەندامى زۆربەى ليژنە
 زانستى و ئەدەبىيەكانى ئەوروپا بوو و ھاوكارى
 دەكردن، پۆژھەلاتناسى ناودار «ئیدوارد بېرون»
 لە دۆستانى نزىكى بووھە و زۆرى باس كردووه،
 ھەروھە پروفیسۆر ويليام جەكسۆنى ئەمريكيش
 كە پسپۆرى ئايىنى زەردەشت و كۆلتوورى
 ئىترانى كەون بوو، زۆرى لى نزيك بوو و من
 لە يەكەم دیدارى تاراندا لە مالى ئەو چاوم
 پييكەوت و لە يەكەم شەرى جیھانیدا كە بۆ
 دووھم جار سەفەرى ئىترانى كرد، سەعیدخان

پيكي ناساندين.

دوكتۆر سەعیدخان نەك ھەر لەگەل نەخۆش
 و لە خەستەخانەدا، بەلكوو لەگەل ھەموو كەس
 و لە ھەر شوئینكدا پياويكى پووخۆش، بە مال
 و بە زانست بەخشنەوھە دەستبلاو بوو. دەورى
 ھەشتا سال لەم جیھانەدا ژيا.

ئەوھى قەت لە بىرم ناچیتەوھە و ھەميشە
 ئازارم دەدا ئەوھىيە كە ئەم مۆفە گەورە و
 خزمەتگوزارە، لە سەردەمى پىرى و پەككەوتەبيدا
 و لە كاتيكدا كە جەماوەر ھىشتا نيازبان پىرى
 بوو، بە پەلپ و بيانووى ھىچوچ و مندالانە
 لە مال و حالى خۆى دەريان كيشا و دوورىان
 خستەوھە بۆ ھەمەدان، پاشى ھاتنەوھشى بۆ
 تاران، ھىچ گلە و گازندەيەكى نەبوو، تەنانەت
 نۆچاوانيشى گرژ نەكرد. جارېك من ويستم
 دلنەوايى بكەم و لە دللى دەريئەمەوھە، كەچى
 ئەو دلداريى منى دەدايەوھە و دەيگوت: چ
 نەبوو، پشوووان و ھەسانەوھە بوو. لە قەدىمەوھە
 گوتوويانە مۆفەى گەورە لە تەنگاناندا بناسە.
 ھەيە تاوانباريشە و قىنى خەلك لە دل دەگرئ
 و تۆلە دەستىنیتەوھە، ھەيشە بە بى تاوانى و
 مەزلوومى دەبەخشى و وەدل ناگرئ.

كوپى دوكتۆر سەعیدخان ئەندانيارىكى زۆر
 ھونەرمەند و لىھاتووى بىناسازى بوو. چەندان تەلار
 و بىناى بەناوبانگى وەك «بانكى شاھەنشامى»،
 «كتىبخانەى زانكۆى ئەدەبىيات» و «فېرگەى
 مامۆستايان» يادگارى ئەون. دواى مەرگى باوكى،
 لە ئىران پۆيى.

دوكتۆر كتىبخانەيەكى زۆر بەنرخى ھەبوو
 بە زمانى فارسى و عەرەبى و زۆربەى زمانە
 ئەوروپى و ئاسيايىەكان، بەتايبەت بەشى
 دەستنووسەكانى زۆر تاقانە بوو كە بە دانستە
 كۆى كردبووھە. لە دواى خۆى، بە ھۆى
 مەوھە زۆربەى بە كتىبخانەى زانكۆى پزىشكى

فرۆشرا. ئیستاش هه موو ده ستنوو سه هیژا کانی
ئهو به شه، یادگاری ئه ون.

کتیبه چاپییه کانی شی هه ده گمه ن و گرینگ
بوون، به م و به و فرۆشرا ن و به داخه وه به
مالاندا بالو بوونه وه.

شاعیریکی خاوه ن تواناست و به تاییه ت
شیعره کوردییه کانی جوان و په وان و له به ردلان
بوون. هۆنراوه یه کی به زمانی کوردی هه یه که
خوی به چاپی سه نگی و له تیراژیکی که مدا
بالوی کرده وه و بو دوست و ناشنایانی خوی
نارد. شهرج و پاشکویه کی زۆر به نرخه هه یه
که زۆر ورد و زانایانه له لیکیبوونه وه و ئیشتیقایه
وشه ی کوردی ده وئ.

به هاری سالی ۱۳۲۱ی هه تاوی (۱۹۴۲ز)،
ئهو کاته ی له سه ر جئوبانی نه خو شی بوو و
هه لئه ستایه وه، من له ئیران نه بووم. وه ک له
ئاوه لانه بیست، ده رده داربییه که ی چه ند پۆژیکی
پتر نه کیشا و سووک و هاسان چاپی لیکنه
و وه کی مۆمیک ورده ورده توایه وه و ته واو
بوو. ئاخو چلۆن په وایه که سیکی ژیا نی خوی
ته رخان کردبئ تا برینی خه لک ساپژ و ئیش
و ئازاری که سان سووک بکا، خوی ده رد و ئازار
بچێژئ! ده رد و ئازار خه لاتی ئه و که سانه یه که
ژیا نیان به مرۆف ته نگ کردوه.

گۆیا له و پۆژانه ی دوا ییدا سه چوار جاری
هه والی من پرسیه وه و گوتویه تی ده مه وئ به ر
له پۆشتن چاپم پی پی بکه وئ. مخابن نه مدیت
و پۆی. کاتی که له سه فه ر هاته وه، یه که م کار
سه رراغم گرت. تییان گه یاندم که پازده پۆژ
له مه و پپیش کۆچی دوا یی کردوه.

دوکتۆر سه عیدخانی کوردستانی یه ک له و
که سانه یه که نه ک من، به لکوو سه دان و
هه زارانی دانیشتویی ئه م ولاته چار فه رامۆشی
ناکه ن، پۆله ی به ئه مه کی زیدی خوی بوو.

ئهو ی له نزیکه وه نه ییدی تی و نه ییدواندبئ،
نازانئ تا چ پاده یه ک خه لک و ولاتی خوی
خۆش ده ویست، ئاخو ئه وین و خو شه ویستی
له وه ژوورتر هه یه، که هه موو ژیا نت بخه یته
پیناو خزه تی کۆمه ل؟

په راویزه کان:

[۱۲]. میرزا عه لینه قی ئاسه فی کوردستانی
(ئاسه ف دیوان / ئاسه ف ئه عزم) کوپی میرزا
مه مه د په زای وه زیر، سیاسه ته مه دار و که سایه تی
ناوداری کوردستان له سه رده می قاجار و
په هله ویی یه که م بوو. سالی ۱۹۳۱ به هوی
ململانی پی په قیبه کانی له به ر چاپی په زاشا که وت
و دوورخرایه وه بو تاران. شه ش سال له مالی
میرزا جه عفه رخانئ کوپی ژیا و هه ر له وئ
کۆچی دوا یی کرد. ته رمه که یان هیئا یه وه و له
سه نه ناشتیان.

[۱۳]. سه عید نه فیسی (۱۲۷۴-۱۳۴۵هـ / ۱۸۹۵-
۱۹۶۶ز) نووسه ر، وه رگپه ر، شاعیر، زمانناس
و میژوونووسی به ناویانگی ئیرانی و له به ره ی
یه که می مامۆستایانی زانستگای تارانه. نه فیسی
تا دواناوه ندی له ئیران خو یئند، پاشان خو یئندی
بالای له «نوشتاتیل» ی سوپه سرا و زانستگای
پاریس ته واو کرد و له ۱۹۱۸ گه پایه وه ئیران.
له هاوکارانی چالاکی ئه کادیمیا بوو و له
زانستگاکانی کابول، دیله ی، که لکه ته، قاهیره
و به یرووت وانه بیژ بووه. له بو ارگه لی ئه ده ب،
میژوو، وشه و زمان، پپه رست، ساغکرده وه ی
نوسخه ی ده ستنوو س، میژووی ئه ده ب و
وه رگپه راندا ده یان کتیبی چاپ کراوه. وتاره
چاپکراوه کانی له په خش و بلاقۆکه کانی ئیران
و ده ره وه دا، سالی ۲۰۱۹ له ۳ به رگدا گرده وکو
کران و سه رله نوئ چاپ کرانه وه. ده یان به ره می
چاپ نه کراوی له دوا به جئ ماوه.

[۱۴]. به ناوونیشانی: دکتر سعیدخان کردستانی، سعید نفیسی، مجله سپید و سیاه، شماره ۱۲، سال ۱۳۳۴ / ۱۹۵۵.

«سپید و سیاه» گؤفاریکی ههوتانهی فارسی بوو، له مابهینی سالانی ۱۳۳۲ تا ۱۳۵۸ (۱۹۵۳-۱۹۷۹) به ماوهی ۲۶ سال بهردهوام له تاران دهردهچوو.

سهراچاوهکان:

۱. ادموندز، سیسیل جی (۱۳۶۷)، «کردها ترکهها عربها»، ترجمه: ابراهیم یونسی، انتشارات روزبهان، تهران، چاپ اول. وهرگپرانیکه له کتیبی:

Kurds Turks and Arabs
Politics, Travel and Pesearch in North
- Eastern Iraq 1919 -1925

۲. ایازی، برهان (۱۳۷۱)، «آئینه سنندج»، ناشر: مؤلف، سنندج، چاپ اول.

۳. بورل، آر. ام (۱۳۹۲)، «همهگیری ویا در ایران (۱۹۰۴م): برخی از ابعاد جامعه قاجاری»، ترجمه: فریده فرزی و زهرا نظرزاده، خردنامه، شماره ۱۱.

وهرگپرانیکه له وتاری:

The 1904 epidemic of cholera in ersia:
some Aspects of Qajar society. R. M.
Burrell

۴. حیرت سجادی، سید عبدالحمید (۱۳۹۲)، «نامداران علم، فرهنگ و هنر کردستان»، پژوهشگاه سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، تهران، چاپ اول.

۵. رسولی، ج؛ آلن، کیدی (۱۹۸۲)، «طیبب محبوب - شرح زندگی دکتر سعیدخان کردستانی»، انجمن بین المللی مسیحیان ایرانی، بی جا.

وهرگپرانیکه له کتیبی:

Jay M. Rasooli and Cady H. Allen
The Life story of Dr. Sa'eed of Iran
Kurdish Physician to Princes and Peas-
ants, Nobles and Nomads
Second Edition, GIR, August, 1958

۶. رشتیانی، گودرز (۱۳۹۹)، «چند نامه از ناموران فرهنگی و ادبی کرد به ولادیمیر مینورسکی»، گؤفاری که شکۆل، سالی پینجهم، ژماره ۱۴.

۷. روحانی، بابا مردوخ (شیوا) (۱۳۸۲)، «تاریخ مشاهیر کرد - عرفا، علما، ادبا، شعرا»، جلد دوم، سروش، تهران، چاپ دوم. ۸. سلیمانی، کریم (۱۳۷۹)، «القاب رجال دوره قاجاریه»، نشر نی، تهران، چاپ اول.

۹. صدر، محسن «صدراالاشراف» (۱۳۶۴)، «خاطرات صدراالاشراف»، انتشارات وحید، تهران، چاپ اول.

۱۰. کردستانی، دکتر سعیدخان (۱۳۰۹)، «کتاب نزاری (مزگانی)»، نور جهان، طهران، چاپ نخست.

۱۱. مردوخ کردستانی، شیخ محمد (؟)، «تاریخ کرد و کردستان و توابع»، غریق، سنندج، چاپ سوم.

۱۲. موده‌پیس، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم (۱۹۶۱)، «دیوانی مه‌وله‌وی»، نه‌لنه‌ج‌اح، چاپی یه‌که‌م.

سه‌رنج:

له ژماره‌ی پابوردوودا له لاپه‌ره (۱۱۸) له به‌شی یه‌که‌می بابته‌ی (د. سه‌عیدخانی کوردستانی و ژیانیکه ژوورتر له ته‌مه‌ن)، نووسه‌ر سالی هه‌تاوی (۱۳۱۱) ی به‌رانبه‌ر به سالی (۱۹۳۳) نووسیوه، به هه‌له بووه‌ته (۱۹۳۲) .. له‌گه‌ل پینماندا. (پامان)